

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης Βαλέρι Σοκολόφ

Μέγαρο
Μουσικής
Αθηνών

megaron.gr

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Βαλέρι Σοκολόφ ΒΙΟΛΙ

ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ (1905-1979)
Αυγή στον Παρθενώνα

JOHANNES BRAHMS (1833-1897)
Κοντσέρτο για βιολί σε ρε μείζονα, έργο 77
I. Allegro non troppo
II. Adagio
III. Allegro giocoso, ma non troppo vivace

Διάλειμμα

ΠΙΟΤΡ ΙΛΙΤΣ ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΙ (1840-1893)
Συμφωνία αρ. 6 σε σι ελάσσονα, έργο 74, «Παθητική»
I. Adagio - Allegro non troppo
II. Allegro con grazia
III. Allegro molto vivace
IV. Adagio lamentoso

Ζωή Τσόκανου ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Αυγή στον Παρθενώνα

Ο Σόλων Μιχαηλίδης, συνθέτης, μαέστρος, μουσικολόγος, δάσκαλος και ιδρυτής της ΚΟΘ, μεταξύ άλλων, υπήρξε πολύπλευρη προσωπικότητα, που κυριάρχησε στα μουσικά πράγματα της Ελλάδας και της Κύπρου κατά τον περασμένο αιώνα. Φέτος, με την συμπλήρωση 60 χρόνων ζωής της ΚΟΘ, το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου ανακήρυξε το 2019 «Έτος Σόλων Μιχαηλίδη», ενώ σε λίγες ημέρες, στις 9 Φεβρουαρίου, θα γίνουν τα επίσημα εγκαίνια του Πολιτιστικού Ιδρύματος «Σόλων Μιχαηλίδης» στην Κύπρο.

Με αξιοθαύμαστη συνθετική δραστηριότητα, ο Μιχαηλίδης άφησε πίσω του μια πλούσια παρακαταθήκη, με συνθέσεις όπερας, μπαλέτου, ορχηστρικά και χορωδιακά έργα, μουσική δωματίου, τραγούδια κ.ά. Ξεχωριστή θέση κατείχε πάντα στην καρδιά του η παραδοσιακή κυπριακή και ελληνική μουσική, για την οποία έχει εκδώσει μεγάλο αριθμό μελετών, ενώ έχει συγγράψει και την *Εγκυκλοπαίδεια της Αρχαίας Ελληνικής Μουσικής*. Ο Μιχαηλίδης δημιούργησε μια προσωπική μουσική γλώσσα, συνταιριάζοντας διάφορα εθνικά στοιχεία με τις σύγχρονες του τεχνολογίες –όπως τον γαλλικό ιμπρεσιονισμό που πάντα τον γοήτευε– με τελικό σκοπό «τη ζωντανή εκδήλωση μιας εθνικής οντότητας μέσα από μια παγκόσμια γλώσσα, όπως η μουσική».

Το 1936 συνέθεσε το έργο *Δύο συμφωνικές εικόνες* εμπνεόμενος από ελληνικές πηγές. Η πρώτη εικόνα, *Αυγή στον Παρθενώνα*, είναι ένα πρωινό ξύπνημα στην Ακρόπολη, ενώ η δεύτερη, *Το πανηγύρι της Κακάβας*, είναι εμπνευσμένη από τον ομώνυμο λόγο του Κωστή Παλαμά στον *Δωδεκάλογο του Γύφτου*.

Η *Αυγή στον Παρθενώνα*, με την οποία αρχίζει η αποψινή συναυλία, είναι ουσιαστικά μια ευλαβική προσευχή κάτω από τη σκέπη του Παρθενώνα. Το πρωινό ξύπνημα στον ιερό βράχο της Ακρόπολης, που περιγράφεται γλαφυρά από την άρπα, διαδέχεται η ενατένιση του τοπίου τριγύρω. Ο θαυμασμός μετατρέπεται σταδιακά σε ευλαβική προσευχή, με ένα δεύτερο θέμα που προβάλλει από το φλάουτο και καταλήγει στο όμποε, ενώ στη συνέχεια παραλαμβάνεται από τα πρώτα βιολιά για να καταλήξει στο κλαρινέτο. Ακολουθεί ένα σύντομο χορικό που ξεκινά εντυπωσιακά από τα χάλκινα, πριν το παραλάβουν τα έγχορδα. Με την ένωση θεμάτων και χορικού κορυφώνονται τα συναισθήματα θαυμασμού και ευλάβειας για τον Παρθενώνα και οδηγούμαστε στην ολοκλήρωση της προσευχής.

Κοντσέρτο για βιολί σε ρε μείζονα, έργο 77

Ο Γιохάννες Μπραμς έγραψε το *Κοντσέρτο για βιολί σε ρε μείζονα*, έργο 77 το 1878, αφιερώνοντάς το στον στενό του φίλο και κορυφαίο βιολονίστα Γιόζεφ Γιόακιμ, ο οποίος και το ερμήνευσε στην πρεμιέρα του τον Γενάρη του 1879, υπό τη διεύθυνση του ίδιου του Μπραμς. Ήταν ακόμη η περίοδος της στενής τους φιλίας και της ανταλλαγής κωδικοποιημένων μνηυμάτων μέσα από διάφορες συνθέσεις, λίγα χρόνια πριν όλα αυτά διαλυθούν, όταν ο Μπραμς θα υπερασπιζόταν την τιμότητα της συζύγου του ζηλότυπου φίλου του στην υπόθεση διαζυγίου τους, με φυσικό επακόλουθο τη διακοπή της μεταξύ τους επαφής για έξι ολόκληρα χρόνια.

Το κοντσέρτο αποτελείται από τρία μέρη (γρήγορο - αργό - γρήγορο), αν και η αρχική πρόθεση του δημιουργού ήταν να γράψει τέσσερα μέρη, τοποθετώντας ένα σκέτσο ενδιάμεσα, με προφανή σκοπό να αφαιρέσει δεξιοτεχνικά περάσματα και να προσθέσει συναίσθημα. Τελικά απέρριψε την ιδέα του τετραμερούς κοντσέρτου, και όσα στοιχεία αφαίρεσε στην πορεία τα χρησιμοποίησε αργότερα στο δεύτερο κοντσέρτο του για πιάνο. Δεν έκανε πάντως πίσω στο θέμα της φειδωλής χρήσης δεξιοτεχνικών περασμάτων του βιολιού, αφού ανέκαθεν πίστευε στα όμορφα αποτελέσματα που παράγει η αгаστή συνεργασία και η αλληλεπίδραση σολίστ-ορχήστρας. Έτσι ακριβώς πράττει και στο κοντσέρτο αυτό, οδηγώντας σε ένα γεμάτο λυρισμό και φινέτσα τελικό αποτέλεσμα.

Το πρώτο μέρος είναι γραμμένο σε μορφή σονάτας. Αρχίζει με μια μακρά εισαγωγή μέχρι την είσοδο του βιολιού με τη συνοδεία τυμπάνων και τσέλων. Στην πορεία αναδύονται διάφορες όμορφες μελωδίες, που καταλήγουν σε ένα ονειρικό σημείο, λίγο πριν η καντέντα οδηγήσει στην τελική κόντα. Είναι η τελευταία φορά που ο Μπραμς θα επέτρεπε στον σολίστ αυτοσχέδια καντέντα σε ένα κοντσέρτο του.

Στο δεύτερο μέρος κυριαρχεί μια υπέροχη μελωδία του όμποε, που το συνοδεύει διακριτικά η ορχήστρα, ώσπου την παραλαμβάνει το σόλο βιολί για να τη στολίσει με λυρικά ποικίλματα. Μετά από μια φλογερή κορύφωση, επιστρέφουμε γρήγορα στην αρχική ηρεμία.

Το λυρικό τρίτο μέρος είναι ένα ροντό γεμάτο ενέργεια και τσιγγάνικες μελωδικές παραπομπές, φόρος τιμής στην ουγγρική καταγωγή του Γιόακιμ. Την ευδιάθετη χορευτική μελωδία του σολίστ συνοδεύει κάπως αποστασιοποιημένα η ορχήστρα. Το σόλο βιολί συνεχίζει ακάθεκτο ανεβάζοντας το ρυθμό. Μέσα από έναν καταγισμό μελωδιών επανέρχεται η αρχική χορευτική διάθεση, για να επικρατήσουν στο τέλος συναισθήματα ευτυχίας και χαράς.

Το κοντσέρτο αντιμετωπίστηκε με δυσπιστία από πολλούς, με κυριότερο επιχείρημα πως δεν αναδείκνυε το βιολί, αλλά ήταν ένα έργο «εχθρικό προς αυτό», αφού μετατρέπει τον σολίστ σε μέρος της ορχήστρας. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση του μυθικού βιολονίστα Πάμπλο δε Σαρασάτε, ο οποίος αρνιόταν να το εκτελέσει: «Δεν θέλω να στέκομαι με ένα βιολί στο χέρι ακούγοντας το όμποε να παίζει το μοναδικό σόλο στο αντάτζιο». Με την πάροδο του χρόνου βέβαια αναγνωρίστηκε πλήρως η αξία του έργου, καθώς και η πρόθεση του συνθέτη να δημιουργήσει κάτι περισσότερο από ένα έργο που απλά θα αναδείκνυε τη βιρτουοζιτέ ενός βιολονίστα. Άλλωστε, το κοντσέρτο δεν υπολείπεται καθόλου σε αυτό τον τομέα: τεράστιες δεξιοτεχνικές απαιτήσεις, με γρήγορα περάσματα, ρυθμικές διακυμάνσεις, σπασμένες συγχορδίες και double stops, ιδιαίτερα στο φινάλε, κάνουν το έργο πραγματική πρόκληση για κάθε βιρτουόζο του οργάνου. Πρόκειται για ένα χαρακτηριστικό δείγμα της μεγαλοφυΐας του Μπραμς, ο οποίος προσφέρει ένα άκρως απαιτητικό κοντσέρτο, χωρίς να αποδέχεται εκφραστικούς ή συναισθηματικούς συμβιβασμούς.

ΠΙΟΤΡ ΙΑΙΤΣ ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΙ

Συμφωνία αρ.6 σε σι ελάσσονα, έργο 74 «Παθητική»

Η Έκτη Συμφωνία του Τσαϊκόφσκι είναι γνωστή ως *Παθητική*, από τη γαλλική μετάφραση του ρωσικού όρου Πατετιческая [σωστότερα: «Παθιασμένη»], όπως τη βάπτισε ο αδερφός του συνθέτη, Μοδέστος. Ο δημιουργός της προτιμούσε τον όρο «προγραμματική συμφωνία», όμως η αλήθεια είναι πως δεν ήθελε να προκαλέσει και μεγάλη περιέργεια σχετικά με τα μηνύματά της. Η Συμφωνία έγινε αιτία ανάπτυξης έντονων αντιπαραθέσεων μεταξύ των ειδικών σχετικά με τα μηνύματα και το περιεχόμενό της, έως και τις μέρες μας, παραμένοντας τελικά ένα άλυτο αίνιγμα.

Πρόκειται για το κύκνειο άσμα του σπουδαίου συνθέτη. Η πρεμιέρα δόθηκε στις 28 Οκτωβρίου 1893, με τον ίδιο τον συνθέτη στο πόντιουμ. Λίγες ημέρες μετά, στις 6 Νοεμβρίου, ο Τσαϊκόφσκι απεβίωσε, γεγονός που οδήγησε στη θεωρία ότι η «Παθητική» ήταν κατ' ουσίαν το σημείωμα ενός αυτόχειρα. Οι υποστηρικτές αυτής της άποψης βασίστηκαν στις συζητήσεις που ξεσήκωσε ο αιφνίδιος θάνατος του συνθέτη, όταν πολλοί απέρριψαν την επίσημη εκδοχή του θανάτου από χολέρα και επέμεναν πως αυτοκτόνησε. Το 1978, νεότερα στοιχεία έφεραν στο φως έναν εκβιασμό για αποκάλυψη της ομοφυλοφιλίας του στον Τσάρο, πυροδοτώντας νέο κύκλο αντιπαραθέσεων.

Η βαθιά οδύνη που αποπνέει το έργο με το μήνυμα πλήρους υποταγής στο αναπόφευκτο του θανάτου και η καινοτομία τοποθέτησης ενός θρηνητικού Adagio στο φινάλε, αντί ενός ορμητικού Allegro, ενισχύουν την άποψη πως πρόκειται για

μια αναδρομή της ζωής του συνθέτη, που καταλήγει στην αναμονή του μοιραίου. Πρόκειται ουσιαστικά για την κάθοδο προς ένα δραματικό τέλος.

Το πρώτο μέρος αρχίζει με ένα δύσθυμο θέμα που εισάγει το φαγκότο. Διάφορες ομάδες της ορχήστρας παραλαμβάνουν σταδιακά τη σκυτάλη και δηλώνουν τη σοβαρότητα της κατάστασης μπροστά στον πόνο της ανθρώπινης ύπαρξης και στην αγωνία του θανάτου. Προσωρινά επέρχεται η γαλήνη, με την εμφάνιση της αγάπης. Η ορχήστρα όμως επαναφέρει την αγωνία, όταν υπενθυμίζει το αναπόφευκτο τέλος με νύξεις στη νεκρώσιμη ακολουθία της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Στο εκφραστικό δεύτερο μέρος κυριαρχεί μια σπάνιας ομορφιάς μελωδία, η οποία αναπτύσσεται κυκλικά από τα έγχορδα. Ένα χορευτικό θέμα προσδίδει κλίμα ξεγνοιασιάς και αισιοδοξίας, που διακόπτεται μόνο προσωρινά από ένα πένθιμο θέμα, όμως σύντομα το ξεπερνά και συνεχίζει απτόητο να υμνεί τη χαρά της ζωής.

Το τρίτο μέρος θυμίζει αρχικά σκέρτσο, μέχρι που παρεμβάλλεται ένα εμβατήριο γεμάτο ορμή, νεανικό σφρίγος και αισιοδοξία, δηλώνοντας την έμφυτη αντίδραση του ανθρώπου στη φθορά. Κανένας νέος δεν φοβάται το θάνατο. Είναι κάτι μακρινό και ξένο γι' αυτόν.

Το τραγικό φινάλε, ωστόσο, δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνείας για την τελική επικράτηση. Σε όλη τη διάρκεια αντιδιαστέλλεται σπαρακτικά η ζωή με τη φθορά, αλλά στην κατάληξη της μάχης ο νικητής είναι αναμφισβήτητος. Μόλις αυτό γίνεται αντιληπτό, έρχεται ως αντίδραση η παραίτηση. Ο θάνατος όμως δεν φέρνει πλέον τρόμο, όπως στην αρχή, αλλά μια υπόσχεση γαλήνης και σωτηρίας από τα βάσανα του βίου. Εμφανίζεται ως λυτρωτής και οι ρόλοι αντιστρέφονται. Η ελπίδα ενισχύεται με τις αναφορές στη νεκρώσιμη ακολουθία της Ορθόδοξης Εκκλησίας, που αυτή τη φορά φέρνουν την υπόσχεση μιας νέας, καλύτερης ζωής.

ΝΙΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

© XXXXXXXXXXXXX

© LUTZ EDELHÖFF

ΒΑΛΕΡΙ ΣΟΚΟΛΟΦ

Ο Ουκρανός Βαλέρι Σοκολόφ [Valeriy Sokolov] συγκαταλέγεται στους κορυφαίους βιολονίστες της γενιάς του. Έχει συμπράξει με τις μεγαλύτερες ορχήστρες διεθνώς, μεταξύ των οποίων: Φιλαρμόνια, Ορχήστρα Δωματίου της Ευρώπης, Ορχήστρα του Κλήβελαντ, Τόνχαλλε της Ζυρίχης, Φιλαρμονική του Ρόττερνταμ, Συμφωνική της Πόλης του Μπέρμιγχαμ, Συμφωνική του Τόκιο, Φιλαρμονική της Μόσχας, της Σεούλ, του Εθνικού Κέντρου Τεχνών της Οττάβας (National Arts Centre Orchestra - NAC Ottawa), Εθνική Ορχήστρα Γαλλίας, Γερμανική Φιλαρμονική Ορχήστρα Δωματίου της Βρέμης. Συνεργάζεται με τους μαέστρους Βλαντίμιρ Ασκανάζι, Ντέιβιντ Ζίνμαν, Σουζάννα Μάλκι, Άντρις Νέλσονς, Πίτερ Ούντζαν, Γιάννικ Νεζέ-Σεγκέν, Βασίλι Πετρένκο, Χέρμπερτ Σουντάν και Γιουράι Βάλτσουχα. Έχει πραγματοποιήσει εμφανίσεις σε μεγάλα φεστιβάλ της Ευρώπης: Βερμπιέ, Λόκενχαους, Λουκέρνη. Για την περίοδο 2018-19 το πρόγραμμά του περιλαμβάνει νέες συνεργασίες, όπως οι εμφανίσεις του με τη Φιλαρμονική του Όσλο και την Ορχήστρα του Κοντσέρτχαους στο Βερολίνο, περιοδεία στην Κίνα, ενώ αναμένεται να εμφανιστεί ξανά με τη Νέα Φιλαρμονική της Ιαπωνίας υπό τον Χάννου Λίντου και στο Σάουθμπανκ Σέντερ με τη Βασιλική Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου. Γεννήθηκε το 1986 στο Χάρκοβο και θεωρείται από τους κορυφαίους ουκρανούς βιολονίστες της τελευταίας εικοσαετίας. Μόλις δεκατριών ετών έφυγε από τη γενέτειρά του για να σπουδάσει στη Σχολή «Γεχούντι Μενουχίν» στην Αγγλία με τη Νατάλια Μπογιόρσκαγια. Συνέχισε σπουδές με τους Φέλιξ Αντριέφσκι, Μαρκ

Λουμπότσκι, Άννα Τσουματσένκο, Γκίντον Κρέμερ, και Μπόρις Κούσνιρ. Το 2005 απέσπασε το πρώτο βραβείο στον διεθνή διαγωνισμό βιολιού «Ζωρζ Ενέσκου» (Βουκουρέστι).

ΖΩΗ ΤΣΟΚΑΝΟΥ

Με διακρίσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς νέων μαέστρων, έχει συνεργαστεί με πολυάριθμες ορχήστρες και λυρικά θέατρα στην Ευρώπη. Από το 2014-2015 εργάζεται ως μόνιμη αρχιμουσικός στο θέατρο της Ερφούρτης, διευθύνοντας παραστάσεις όπερας και συμφωνικές συναυλίες. Το 2011-2014 διετέλεσε μουσική διευθύντρια του οργανισμού μουσικού θεάτρου της Αρόζας, στο πλαίσιο του ομώνυμου ελβετικού φεστιβάλ, ενώ ήταν μόνιμη φιλοξενούμενη αρχιμουσικός της Ορχήστρας της Δυτικής Βοημίας. Έχει συνεργαστεί με σημαντικές ευρωπαϊκές και ελληνικές ορχήστρες. Είχε την τιμή να εργαστεί ως βοηθός του Μπέρναρντ Χάιτικ και την ορχήστρα Τόνχαλλε της Ζυρίχης. Ήταν φιναλίστ για τη θέση του βοηθού αρχιμουσικού στη Φιλαρμονική της Νέας Υόρκης, ενώ συμμετείχε δύο συνεχόμενες χρονιές στο masterclass διεύθυνσης ορχήστρας με τον Μπέρναρντ Χάιτικ, όπως επίσης με τον Ντέιβιντ Ζίνμαν και την ορχήστρα Τόνχαλλε. Σπούδασε στη γενέτειρά της, Θεσσαλονίκη, πιάνο και ανωτέρα θεωρητικά. Είναι αριστούχος απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΑΠΘ, ενώ συνέχισε ανώτερες σπουδές πιάνου και διεύθυνσης ορχήστρας στο Πανεπιστήμιο Τεχνών της Ζυρίχης. Από τον Ιούνιο του 2017 είναι διευθύντρια της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

© AMANDA PROTIDOU

Από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της χώρας, με έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα και πλούσιο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο, από την ίδρυσή της, το 1959. Πολλές και σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση. Σημερινή διευθύντρια της ΚΟΘ είναι η αρχιμουσικός Ζωή Τσόκανου, ενώ το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε εκατόν δέκα μουσικούς. Το ρεπερτόριο της ορχήστρας καλύπτει το σύνολο των μουσικών εξελίξεων, από τη μουσική μπαρόκ ως και τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα. Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται από την ΚΟΘ στον εκπαιδευτικό της

χαρακτήρα και τον κοινωνικό της ρόλο, αναπτύσσοντας ποικίλες δράσεις στα πεδία αυτά.

Την τελευταία δεκαετία έχει αναπτύξει έντονη δισκογραφική δραστηριότητα με διεθνείς εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS, η MINOS EMI και η FEELGOOD RECORDS.

Στον κατάλογο των ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την ΚΟΘ συμπεριλαμβάνονται πάμπολλοι διάσημοι καλλιτέχνες.

Πέρα από τη συστηματική παρουσία της στη Θεσσαλονίκη και τις συχνές επισκέψεις σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, έχει εμφανιστεί σε όλον σχεδόν τον ελλαδικό χώρο, καθώς και στο εξωτερικό (Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν, Μόναχο).

www.tssso.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ Κ.Ο.Θ.

Ζωή Τσόκανου

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ούβε Μάτσκε

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Δημήτριος Χανδράκης

ΜΕΛΗ

Ελευθερία Παπαδημητρίου
Χαράλαμπος Χειμαριός
Μιχαήλ Νηστικάκης

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

ΕΞΑΡΧΟΝΤΕΣ

Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄

Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

ΤΥΤΤΙ

Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου

Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας

Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄

Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β΄

Αλκέτας Τζαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ
Μπόγκοραντ

ΤΥΤΤΙ

Μίμης Τοπτσίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πόπη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Γιώργος Κουγιουμτζόγλου

Μιγκέλ Μιχαλίδης

Ίγκορ Σελαμαζίδης

Ίγγα Συμονίδου

Αναστασία Μισυρλή

Νίκος Τσανακάς

Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β΄

Αντώνης Πορίχης

Αλεξάνδρα Βόλτση

ΤΥΤΤΙ

Φελίτσια Ποπίκα

Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Βιολέτα Θεοδωρίδου

Δημήτρης Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζιάν

Δημοσθένης Φωτιάδης

Πάυλος Μεταξάς

Θανάσης Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄

Απόστολος Χανδράκης

Ντμίτρι Γκουντίμοβ

Βασίλης Σαΐτης

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β΄

Λίλα Μανώλα

ΤΥΤΤΙ

Βίκτωρ Δάβαρης

Δημήτρης Πολυζωίδης

Γιάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Μαρία Ανισέγκου

Δημήτρης Αλεξάνδρου

Ιωάννα Κανάτσου

Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΞΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄

Χαράλαμπος Χειμαριός

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β΄

Γιάννης Χατζής

Ηρακλής Σομελίδης

ΤΥΤΤΙ

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδου

Μιχάλης Σαπουντζής

Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄

Νικολός Δημόπουλος

Όθωνας Γκόγκας

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β΄
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
ΤΥΤΤΙ
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β΄
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης
Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης
ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β΄
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
ΤΥΤΤΙ
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β΄
Μαρία Πουλιούδη
ΤΥΤΤΙ
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος
ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β΄
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός
ΤΥΤΤΙ
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσκας
ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β΄
Γιώργος Λασκαρίδης
ΤΥΤΤΙ
Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β΄
Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
ΤΥΤΤΙ
Ευάγγελος Μπαλάς

ΤΟΥΜΠΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Β΄
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

ΤΥΤΤΙ
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ Α΄
Μαριλένα Λιακοπούλου

[Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας]

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Απόστολος Χανδράκης

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Δημοσθένης Φωτιάδης

ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΟΚΙΜΩΝ Κ.Ο.Θ.

Λ. Νίκης 73, 54622 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 257900 | Fax: 2310 252035 | E-mail: info@tssso.gr | www.tssso.gr

Ε.Τ.Ο.Σ. ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Κτίριο Μονής Λαζαριστών | Κολοκοτρώνη 21, 56430 Σταυρούπολη
Τηλ.: 2310 589156-9 | Fax: 2310 604854

ΕΚΔΟΤΗΡΙΟ Κ.Ο.Θ.

Λ. Νίκης 73, 54622 Θεσσαλονίκη | Τηλ.: 2310 236990 | www.tssso.gr

ΕΚΔΟΣΗ ΟΜΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΒΟΛΗΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ **ΕΛΕΝΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ** | ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ **ΛΗΤΩ ΤΣΕΚΟΥΡΑ**
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΝΤΥΠΟΥ **ΕΛΛΗ ΠΕΤΡΑΝΤΗ** | ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ **ΜΑΡΙΑ ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗ**
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΜΠΥΛΗ Α.Ε.

© EMIL MATVEEV

Η Γιούλια Λέζνιεβα συναντά τους Μουσικούς της Καμεράτας

Η διάσημη σοπράνο Γιούλια Λέζνιεβα για πρώτη φορά στην Ελλάδα, καλεσμένη του Γιώργου Πέτρου και των Μουσικών της Καμεράτας. Με τη διεύθυνση του Μιχαήλ Αντονένκο.

«Μια φωνή πρωτοφανούς ομορφιάς, ευλυγισίας, ακρίβειας...»
[BBC MUSIC MAGAZINE]

© VINCENT CATALA

Ο μάγος του ακορντεόν Richard Galliano για πρώτη φορά στο Μέγαρο

Με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, υπό τον Βλαδίμηρο Συμεωνίδη.

Στα χέρια του το ακορντεόν αποκτά πρωτόγνωρη χροιιά και δύναμη. Η σπάνια δεξιοτεχνία του Ρισάρ Γκαλλιανό αναμιγνύεται μοναδικά με τη γαλλική φινέτσα και τη ρυθμική, παιγνιώδη διάθεση της τζαζ.

Επίσημος Χορηγός
Αερομεταφορών

Χορηγοί
Επικοινωνίας

ΕΡΤ, ΑCTIΟΝ 24, ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 103.7, ΤΡΙΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 90.9, ΚΟΣΜΟΣ 93.6, GALAXY 92, ΑΘΗΝΑ 9.84,
ΜΟΝΟΠΟΛΙ.GR, IN2LIFE.GR, NEWSBEAST.GR, ARTANDLIFE.GR, MONONEWS.GR, ΜΕΤΕΟ.GR